

დანიელის წიგნი — ას ორმოცდამეთოთხმეტი

დანიელის უკანასკნელი ხილვის გაგება: ბელტეშაცარის მნიშვნელობა და წინასწარმეტყველების გაცხადება

Jeff Pippenger

2024-03-23

დანიელის უკანასკნელი ხილვა შედგება უკანასკნელი სამი თავისაგან. ამ თავთაგან პირველი, ისევე როგორც ამ სამთაგან უკანასკნელი თავი, აღწერს დანიელის გამოცდილებას, ხოლო შუა თავი წარმოგვიდგენს წინასწარმეტყველურ ისტორიას, რომელიც შეეხება ყალბი ჩრდილოეთის მეფის საბოლოო აღზევებასა და დაცემას. პირველი თავი უკანასკნელის მსგავსია, ხოლო შუა თავი წარმოადგენს ყალბი ჩრდილოეთის მეფის ამბოხებას. დანიელის უკანასკნელი ხილვა — ხილვა ჰიდეკელის მდინარის შესახებ — ატარებს ალფასა და ომეგას, რომელიც არის ჭეშმარიტება, ხელწერას. როდესაც ვიწყებთ დანიელის უკანასკნელი ხილვის განხილვას, დავიწყებთ პირველი მუხლით.

სპარსეთის მეფის, კიროსის, მეფობის მესამე წელს გამოცხადდა რამე დანიელს, რომლის სახელი ეწოდებოდა ბელტეშაცარი; და ეს რამე ჭეშმარიტი იყო, მაგრამ დანიშნული დრო ხანგრძლივი იყო; და მან შეიგნო ეს რამე და ჰქონდა ხილვის გაგება. დანიელი 10:1.

ამ მუხლში რამდენიმე ჭეშმარიტებაა მოქცეული. პირველი არის დანიელის სახელი — „ბელტეშაცარი“.

რომელთაც საჭურისთა მთავარმა სახელები მისცა: დანიელს უწოდა ბელტეშაცარი; ხანანიას — შადრაქი; მიშაელს — მეშაქი; ხოლო აზარიას — აბედნეგო. დანიელი 1:7.

დანიელს პირველ თავში მიენიჭა სახელი „ბელტეშაცარი“, და ამის შემდეგ იგი კვლავ აღარ იდენტიფიცირდება როგორც „ბელტეშაცარი“, ვიდრე მის უკანასკნელ ხილვას შემოიღებდნენ. ამგვარად, ბელტეშაცარი არის მისი სახელი მის პირველ და უკანასკნელ მოწმობაში. სახელის შეცვლა წინასწარმეტყველებაში წარმოადგენს ღმერთსა და მის ხალხს შორის აღთქმითი ურთიერთობის სიმბოლოს. როცა უფალი აღთქმაში შევიდა აბრამთან და სარაისთან, მან მათი სახელები აბრაამად და სარად შეცვალა. მან იაკობს სახელი შეუცვალა ისრაელად, და ის აღუთქვამს თავისი უკანასკნელი დღეების აღთქმის ხალხს, რომ მისცემს ახალ სახელს.

სიონის გულისათვის არ დავდუმდები და იერუსალიმის გულისათვის არ მოვისვენებ, ვიდრე მისი სიძარტლე ნათელივით არ გამოვა და მისი ხსნა ანთებული ლამპარივით არ გამოჩნდება. და იხილავენ წარმართნი შენს სიძარტლეს და ყველა მეფე — შენს დიდებას; და დაგერქმევა ახალი სახელი, რომელსაც უფლის ბაგე დაარქმევს. ესაია 61:1, 2.

ფილადელფიელებს, რომლებიც უკანასკნელი დღეების ას ორმოცდაოთხი ათასნი არიან, ის ამ აღთქმასაც აძლევს.

ვინც სძლევს, მას ვაქცევ სვეტად ჩემი ღმერთის ტაძარში, და იგი აღარასოდეს გავა იქიდან; და დავწერ მასზე ჩემი ღმერთის სახელს, და ჩემი ღმერთის ქალაქის სახელს, რომელიც არის ახალი იერუსალიმი, რომელიც ზეციდან ჩამოდის ჩემი ღმერთისაგან; და დავწერ მასზე ჩემს ახალ სახელს. ვისაც ყური აქვს, ისმინოს, რას ეუბნება სული ეკლესიებს. გამოცხადება 3:12, 13.

წინასწარმეტყველები წარმოაჩენენ უკანასკნელი დღეების ღვთის ხალხს, და აბრაამის, სარასა და ისრაელისგან განსხვავებით, ბელტეშაცარის სახელის ზუსტი მნიშვნელობა უცნობია. სახელი, რომელსაც ღმერთი თავის უკანასკნელი დღეების ხალხს აძლევს თავისი აღთქმისეული ურთიერთობის წარმოსაჩენად, უცნობი სახელია იმ ჟამამდე, ვიდრე თავად მისცემს მათ ამ სახელს. სახელი ბელტეშაცარი დანიელს მოიხსენიებს, როგორც უკანასკნელ დღეებში ფილადელფიის ღვთის აღთქმისეულ ხალხს, მაგრამ თვითონ სახელი დაფარულია აღბეჭდვამდე, რადგან სახელი მათ შუბლზე იწერება, სადაც ბეჭედიც იწერება.

და შევხედე, და აჰა, კრავი იდგა სიონის მთაზე, და მასთან ერთად ას ორმოცდაოთხი ათასი, რომელთაც მისი მამის სახელი შუბლზე ეწერათ. გამოცხადება 14:1.

დანიელს პირველ თავში ბელტეშაცარს უწოდებენ და შემდეგ — მეათე თავში, რითაც იგი საკუთარ თავს წარმოაჩენს როგორც პირველი ანგელოზის მოძრაობის და მესამე ანგელოზის მოძრაობის სიმბოლოს; რადგან პირველი თავი წარმოადგენს პირველი ანგელოზის უწყებას, როგორც ეს წინამორბედ სტატიებში ადრე უკვე დაწვრილებით იქნა ნაჩვენები. ამდენად, მეათე თავი წარმოადგენს მესამე ანგელოზის მოძრაობას და უკანასკნელი დღეების აღთქმის ხალხს. შემდეგ ეს მუხლი ბელტეშაცარს წარმოაჩენს როგორც იმათ სიმბოლოს, რომელთაც ესმით ცოდნის გამრავლება, რომელიც განბეჭდილ იქნა რეფორმის მოძრაობაში, რომელიც 1989 წელს დაიწყო. ეს წარმოდგენილია იმ აქცენტით, რაც გაკეთებულია იმაზე, რაც დანიელმა (ბელტეშაცარმა) იცოდა.

დანიელი დახასიათებულია, როგორც მცოდნე იმ „საგნისა“, რომელიც „გამოეცხადა დანიელს“; „და ჭეშმარიტი იყო ის საგანი, ხოლო განსაზღვრული ჟამი — ხანგრძლივი; და მან გაიგო ის საგანი და ჰქონდა ხილვის გაგება.“ დანიელს ესმოდა „საგანი“ და აგრეთვე — „ხილვა.“ ებრაული სიტყვა „dabar“ ამ მუხლში თარგმნილია როგორც „საგანი“, და იგი ნიშნავს „სიტყვას.“ წინასწარმეტყველურად „სიტყვა“ წარმოადგენს როგორც „შვიდ ჟამთა“ ხილვას, ასევე წარმოადგენს ქრისტესაც, რომელიც არის სიტყვა. როგორც „შვიდი ჟამი“, ისე ქრისტეც არის ის ლოდი, რომელიც მაშენებლებმა დაიწყეს, და დანიელი წარმოადგენს ხალხს, რომელსაც ესმის სიტყვის სიმბოლიზმის ორივე ელემენტი.

დანიელის მეცხრე თავის ოცდამესამე მუხლში ვპოულობთ ერთ-ერთ უმნიშვნელოვანეს მუხლს, რომელიც დაკავშირებულია ორიათას სამას წელიწადისა და ორიათას ხუთას ოცი წლის დროის წინასწარმეტყველებებთან, რომლებიც წარმოდგენილია დანიელის მერვე თავის მეცამეტე მუხლის კითხვითა და მეთოთხმეტე მუხლის პასუხით. კითხვა სვამს: „რამდენ ხანს გასტანს ‘chazon’-ის

ხილვა, რომელიც მიუთითებს საწმიდრისა და მხედრობის დათრგუნვას, რაც განხორციელდა ჯერ წარმართობით და შემდეგ პაპიზმით?“ ეს დათრგუნვა გაგრძელდა ორიათას ხუთას ოცი წლის განმავლობაში, ლევიანთა წიგნის ოცდამეექვსე თავის „შვიდი ჟამის“ აღსრულებად.

მეცამეტე მუხლის კითხვაზე პასუხი ასეთი იყო: ორ ათას სამას წლამდე; შემდეგ განიწმიდება გათელილი საწმიდარი, და ოცდასამასი წლის „მარეჰის“ ხილვა ამ ორ დროულ წინასწარმეტყველებას ერთმანეთთან აკავშირებს; ხოლო დანიელის მეცხრე თავის ოცდამესამე მუხლში გაბრიელი დანიელს მიუძღვის ამ ორი ხილვის ურთიერთმიმართების გასაგებად.

შენი ვედრებათა დასაწყისშივე გამოვიდა ბრძანება, და მე მოვედი, რათა გიჩვენო; რადგან დიდად ხარ შეყვარებული; ამიტომ გულისხმაჰყავ ეს სიტყვა და ჩასწვდი ხილვას. დანიელი 9:23.

მუხლში სიტყვა, რომელიც ითარგმნება როგორც „გაიგე“ და „განიხილო“, არის ებრაული სიტყვა „biyn“, და იგი ნიშნავს „გონებაში გამიჯვნას“. გაბრიელი აუწყებს დანიელს, რომ გონებაში გამიჯნოს „საქმე“ და „ხილვა“. ამ მუხლში „ხილვა“ არის ებრაული სიტყვა „mareh“, და იგი აღნიშნავს ორ ათას სამას წელიწადის ხილვას, რომელიც დასრულდა 1844 წლის 22 ოქტომბერს. სიტყვა, რომელიც ითარგმნება როგორც „საქმე“, არის იგივე სიტყვა, რომელიც მეათე თავის პირველ მუხლში ითარგმნება როგორც „რამ“. ეს არის ებრაული სიტყვა „dabar“, და იგი წარმოადგენს ორ ათას ხუთას ოც წელიწადის ხილვას, რომელიც ასევე დასრულდა 1844 წლის 22 ოქტომბერს.

მეათე თავის პირველ მუხლში უკანასკნელი დღეების ღვთის აღთქმის ერი წარმოდგენილია ბელტეშაცარით, და მათ გაუგიათ ცოდნის გამრავლება, რომელიც დასასრულის ჟამს, 1989 წელს, მოვიდა და რომელმაც მათ მისცა იმის გაგების შესაძლებლობა, თუ რა კავშირი აქვს ამ ორ ხილვას, რაც პირველის ანგელოზის მოძრაობის მილერიტებმა მხოლოდ ნაწილობრივ გაიგეს. ამ მუხლში „საქმედ“ წარმოდგენილი ხილვა განსაზღვრულია, როგორც ამ ორი წინასწარმეტყველებიდან უფრო ხანგრძლივი, რადგან მუხლში „საქმის“ შესახებ ორ მოხსენიებას შორის დანიელი მიუთითებს, რომ „საქმისთვის“ (dabar) დანიშნული დრო იყო „ხანგრძლივი“, ხილვასთან (mareh) მიმართებით.

სპარსეთის მეფის კიროსის მეფობის მესამე წელს გამოცხადება მიეცა დანიელს, რომელსაც ბელტეშაცარი ერქვა; და ეს სიტყვა ჭეშმარიტი იყო, ხოლო დათქმული ჟამი — ხანგრძლივი; და მან გაიაზრა ეს სიტყვა და ხილვის მნიშვნელობაც ჩასწვდა. დანიელი 10:1.

წვრილი ჭეშმარიტება, რომ „შვიდი დრო“ არის ყველაზე ხანგრძლივი დროითი წინასწარმეტყველება, რომელსაც მილერიტები ქადაგებდნენ, უარყოფილია ლაოდისკიური ადვენტიზმის მიერ, ერთი ისეთი ადგილის საფუძველზე, რომელსაც ისინი საკუთარ დასაღუპად ამახინჯებენ. „შვიდი დროის“ უარყოფით 1863 წლის ამბოხებაში, ისინი ვერ ხედავენ ამ ორი წინასწარმეტყველების ურთიერთკავშირს და

შეუძლიათ მხოლოდ, ან მხოლოდ სურთ, რომ შემდეგი ადგილი ოცდასამას წელს ასახელებდეს.

იმ მოწაფეთა გამოცდილებას, რომლებმაც ქრისტეს პირველი მოსვლისას იქადაგეს „სამეფოს სახარება“, თავისი შესაბამისობა ჰქონდა იმათ გამოცდილებაში, რომლებმაც გამოაცხადეს მისი მეორე მოსვლის უწყება. როგორც მოწაფეები გავიდნენ საქადაგებლად: „აღსრულდა ჟამი და მოახლოებულია ღმერთის სამეფო“, ისე მილერმა და მისმა თანამოაზრეებმა გამოაცხადეს, რომ ბიბლიაში ნაჩვენები უგრძესი და უკანასკნელი წინასწარმეტყველური პერიოდი დასასრულს უახლოვდებოდა, რომ სამსჯავრო მოახლოებული იყო და მარადიული სამეფო უნდა დამყარებულიყო. მოწაფეთა ქადაგება დროსთან დაკავშირებით დაფუძნებული იყო დანიელის 9-ის სამოცდაათ კვირაზე. მილერისა და მისი თანამოაზრეების მიერ მოცემული უწყება აცხადებდა დანიელის 8:14-ის 2300 დღის დასასრულს, რომლის ნაწილსაც სამოცდაათი კვირა შეადგენს. თითოეულის ქადაგება ეფუძნებოდა იმავე დიდ წინასწარმეტყველურ პერიოდში მოქცეული განსხვავებული მონაკვეთის აღსრულებას.“ *The Great Controversy*, 351.

ნუ გამოგრჩებათ ამ უკანასკნელი მონაკვეთის შინაგანი ლოგიკა. ლაოდისკიური ადვენტიზმი არ ასწავლის სამყაროს, რომ მილერიტებს ეგონათ, გასაწმენდად დანიშნული საწმიდარი ზეციური საწმიდარი იყო, რადგან მათ, და ყველას, ვისაც ისტორიული ჩანაწერისთვის თვალის გადავლება სურს, იციან, რომ მილერიტებს სწამდათ, გასაწმენდად დანიშნული საწმიდარი დედამიწა იყო. მონაკვეთი, რომელსაც ლაოდისკიური ადვენტიზმი საკუთარი დაღუპვისათვის ამრუდებს, არის: „ამგვარად მილერმა და მისმა თანამოაზრეებმა გამოაცხადეს, რომ ბიბლიაში ნაჩვენები უგრძესი და უკანასკნელი წინასწარმეტყველური პერიოდი დასასრულს უახლოვდებოდა“, — რასაც ისინი ამტკიცებენ, რომ არის დანიელის მერვე თავის მეთოთხმეტე მუხლში მოხსენიებული ორი ათას სამასი წელი.

ადვენტიზმის საკუთრივ ისტორიის წიგნები მოწმობს, რომ მილერიტთა სამასი მქადაგებელი თავიანთ ქადაგებებში ყველანი იყენებდნენ 1843 წლის პიონერულ სქემას, და სქემაზე, ისევე როგორც დანარჩენ ისტორიულ მოწმობებში, სრულიად აშკარად არის ნაჩვენები, რომ „შვიდი ჟამი“ (ორი ათას ხუთას ოცი წელი) იყო ის წინასწარმეტყველება, რომელსაც ისინი „უმხანგრძლივს და უკანასკნელ წინასწარმეტყველურ პერიოდად“ მიიჩნევდნენ, რომელიც „დასასრულს უახლოვდებოდა.“ 1863 წლის მათი ამბოხების გამო, როდესაც მათ უარყვეს „შვიდი ჟამის“ საფუძვლის ქვა, ისინი ახლა ბრმად ამტკიცებენ, რომ და უაიტი „დიადი ბრძოლის“ იმ მონაკვეთში დადგენილ ისტორიას თავიდან წერს.

დანიელის მეათე თავის პირველ მუხლში ბელტეშაცარი წარმოადგენს უკანასკნელი დღეების ღვთის ერს, და მათ ესმით როგორც დანიელის მერვე თავის მეცამეტე და მეთოთხმეტე მუხლების კითხვა, ისე პასუხიც, რომელსაც და უაიტი ადვენტიტური რწმენის საფუძვლად და ცენტრალურ სვეტად განსაზღვრავს. იმ სახით, როგორითაც დანიელი არის წარმოდგენილი ამ მუხლში, იგი ხაზს უსვამს განსხვავებას უკანასკნელი დღეების ღვთის აღთქმის ერსა და ლაოდისკიურ ადვენტიზმს შორის, რადგან ისინი

არიან ისინი, რომელთაც ესმით ცოდნის გამრავლება 1989 წელს.

სპარსეთის მეფის, კიროსის, მესამე წელს გამოცხადებულ იქნა საქმე დანიელს, რომელსაც სახელად ბელტეშაცარი ეწოდა; და ეს საქმე ჭეშმარიტი იყო, მაგრამ დანიშნული დრო ხანგრძლივი იყო; და მან გაიგო ეს საქმე და ხედვაც შეიმეცნა. დანიელი 10:1.

პირველი მუხლი არის ხედვის დასაწყისი, რომელიც ჰიდეკელის მდინარესთან მიეცა და მეთორმეტე თავში მთავრდება. სწორედ იქ ვპოულობთ დანიელის წიგნის გახსნას აღსასრულის ჟამს; ამიტომ დანიელის მიერ როგორც „საგნის“, ისე „ხედვის“ გაგების წარმოდგენა დაკავშირებულია მათთან, რომელნიც იგებენ და რომელნიც „ბრძენებად“ არიან მოხსენიებულნი, იმათ საპირისპიროდ, რომელნიც ვერ იგებენ და „უკეთურებად“ არიან მოხსენიებულნი. მეთორმეტე თავის მეათე მუხლში ამ ორ ჯგუფს შორის განსხვავებაა წარმოდგენილი.

მრავალნი განიწმინდებიან, გათეთრდებიან და გამოიცდებიან; ხოლო უკეთურნი უკეთურად მოიქცევიან; და არც ერთი უკეთურთაგანი ვერ გაიგებს; ხოლო ბრძენნი გაიგებენ. დანიელი 12:10.

„ბრძენნი“ იგებენ, ხოლო უკეთურნი ვერ იგებენ; და სიტყვა, რომელიც ითარგმნება როგორც „იგებენ“, არის იგივე სიტყვა, რომელიც ჩვენ განვსაზღვრეთ მეცხრე თავის ოცდამესამე მუხლში. ეს არის ებრაული სიტყვა „biyn“, რომელიც ნიშნავს გონებით გამიჯვნას. უკეთურნი ვერ იგებენ ცოდნის მატებას, რადგან მათ არ სურთ გონებით გამიჯნონ ის ორი ხილვა, რომლებიც არიან ის ჭეშმარიტებები, რომელთა გაგებითაც ბელტეშაცარი არის მოხსენიებული პირველ მუხლში, როდესაც იგი დანიელის ნაცვლად ბელტეშაცარად არის სახელდებული. პირველ მუხლში იგი მოხსენიებულია, როგორც ღვთის უკანასკნელი დღეების აღთქმის ერი, და მოხსენიებულია, როგორც ისინი, რომელთაც ესმით ეს ორი ხილვა, რომელთა შორისაც ღვთის ერმა გონებრივი განსხვავება უნდა გააკეთოს. იესო რაიმეს დასასრულს მისი დასაწყისის მემკვიდრით წარმოაჩენს, და მეთორმეტე თავში ბრძენნი არიან ისინი, რომელთაც ესმით ორი ათას სამასი წლის წინასწარმეტყველება და მისი უშუალო კავშირი „ყველაზე ხანგრძლივ და უკანასკნელ“ დროის წინასწარმეტყველებასთან, რომელიც არის ორი ათას ხუთას ოცი წელი.

ჩვენ გავაგრძელებთ დანიელის უკანასკნელი ხილვის შესწავლას შემდეგ სტატიაში.

ჩემი ხალხი იღუპება ცოდნის უქონლობის გამო; რადგან შენ უარყავი ცოდნა, მეც უარგყოფ შენ, რათა აღარ იყო ჩემთვის მღვდელი; რაკი დაივიწყე შენი ღმერთის რჯული, მეც დავივიწყებ შენს შვილებს. ოსია 4:6.

თქვენც, ვითარცა ცოცხალი ქვები, აღეშენებით სულიერ სახლად, წმიდა სამღვდელოებად, რათა შესწიროთ სულიერი მსხვერპლნი, იესო ქრისტეს მიერ ღვთისთვის სათნონი. ამიტომაც წერილში ნათქვამია: აჰა, ვდებ სიონში რჩეულ, პატივდებულ თავკიდურ ქვას; და ვისაც იგი სწამს, არ შერცხვება. მაშასადამე, თქვენთვის, რომელთაც გწამთ, იგი ძვირფასია; ხოლო ურჩთათვის — ქვა, რომელიც მშენებლებმა დაიწუნეს, იგი იქცა კუთხის თავად, და დაბრკოლების ქვად და

საცთურის კლდედ მათთვის, რომელნიც სიტყვაზე ბრკოლდებიან და ურჩნი არიან; რისთვისაც კიდეც დადგენილნი იყვნენ. თქვენ კი ხართ რჩეული მოდგმა, სამეფო სამღვდელოება, წმიდა ერი, გამორჩეული ხალხი, რათა გამოაცხადოთ ქებანი მისნი, რომელმაც სიბნელიდან მოგიწოდათ თავისი საკვირველი ნათლისკენ; თქვენ, რომელნიც ოდესღაც ხალხი არ იყავით, ახლა კი ღვთის ხალხი ხართ; რომელთაც არ გქონდათ მიღებული წყალობა, ახლა კი მიიღეთ წყალობა. 1 პეტრე 2:5–10.

და ჩათვალეთ, რომ ჩვენი უფლის სულგრძელობა ხსნაა; როგორც ჩვენმა საყვარელმა ძმამ პავლემაც, მისთვის მინიჭებული სიბრძნისამებრ, მოგწერათ თქვენ; ისევე როგორც ყველა თავის ეპისტოლეში, როდესაც მათში ამაზე ლაპარაკობს; რომლებშიც არის ზოგი რამ ძნელად გასაგები, რასაც უმეცარნი და არამტკიცენი ამრუდებენ, როგორც სხვა წერილებსაც, თავიანთივე დაღუპვისათვის. ამიტომ თქვენ, საყვარელო, რაკი ეს წინასწარ იცით, ფრთხილად იყავით, რათა უღვთოთა ცდომილებით გატაცებულნი, თქვენივე სიმტკიციდან არ გადმოვარდეთ. 2 პეტრე 3:15–17.

ეს აუწყე მათ, შეახსენე და დააბარე უფლის წინაშე, რომ სიტყვებზე არ იდავონ უნაყოფოდ, ვინაიდან ეს არაფერს არგებს, არამედ მსმენელთა დასაქცევად არის. ეცადე, ღმერთის წინაშე წარდგე გამოცდილი, მუშაკი, რომელსაც არ რცხვენია და რომელიც სწორად განკვეთს ჭეშმარიტების სიტყვას. ხოლო უწმიდურ და ფუჭ სიტყვათქმედებას ერიდე, რადგან ისინი უფრო მეტ უღმერთობამდე მიიყვანენ. 2 ტიმოთე 2:14–16.